

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 50 af 28. Februar 1916 om Søneringen m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3957; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 570).

Birch: Med det foreliggende Lovforslag staar vi paa ny overfor et Lovgivningsarbejde vedrørende Sønering. Jeg tilstaar, at jeg personlig altid gaar til dette Arbejde med en vis Ængstelse ud fra den Betragtning, at en saadan Lovgivning griber ind i en Række Erhverv, der maa foregaa til og fra, og i Udlandet og paa fremmed Soterritorium, saaledes at de Danske, der driver disse Næringer, maa gøre det fuldt og helt i Konkurrence med Udlandet. Jeg mener, at man derfor ikke maa udsætte sig for at komme til at genere disse Næringer udover det strengest nødvendige. Ud fra denne Betragtning har mit Partis Tanke paa dette Omraade altid været den, at man i Hovedsagen kun turde gribe ind, naar Talen var om Sikkerhed paa Søen og om at hindre Misbrug af det Mandskab, der arbejder under saa ganske særlige Forhold, som Tilfældet er paa Søen. Ganske særlig forekommer det os, at man maa undgaa at skræmme den Kapital, der her slet ikke kan undværes, bort fra Næringen paa Søen og vogte sig for at skræmme Tilgangen fra de smaa Hjem bort fra denne Næring. Det er utvivlsomt, at Sømandstanden og Fiskerstanden har haft en Del af sin bedste Tilgang just fra de smaa Hjem, der absolut ikke bør skræmmes bort.

Ved et foreløbigt Blik paa det foreliggende Lovforslag ser det for mig ud, som om der vel i det indeholdes enkelte, dog ret uvæsentlige Skærpselser, men i Hovedsagen

drejer det sig om Lettelser. Hvis dette Indtryk er rigtigt, hilser jeg til en vis Grad Lovforslaget med Glæde, og denne Glæde føler jeg navnlig ved at betragte Forslaget om en Ændring i den nugældende § 9. Vi er her ved et Punkt, der i sin Tid under den nugældende Søneringslovs Behandling vakte overordentlig stærk Strid; saa stærk, at det paagældende Folketingsudvalg i 1914 —15 vel ved Behandlingen af Navigationsundervisningsloven og Søneringsloven kunde samles om de 54 Ændringsforslag, medens der angaaende et eneste, der vedrørte § 9, blev stillet et Mindretalsforslag, som blev stemt ned. Kun takket være Behandlingen i Landstinget fik Sagen den Gang en nogenlunde god Løsning.

For at dette skal kunne forstaaes, er det nødvendigt at gøre opmærksom paa, at Søneringsloven og Navigationsundervisningsloven af 1916 indførte gennemgribende nye Bestemmelser og Skærpselser. Før havde man her i Landet kun en Styrmandseksamen, der gav Indehaveren Ret til at føre Fartøj af enhver Art overalt paa Jorden med Undtagelse af Udvandrerbaade. Ellers var der fuldkommen Adgang til alt, naar man havde Styrmandseksamen og opfyldte visse nærmere Betingelser, som i alle Tilfælde skal til. Deroverfor stillede den daværende Handelsminister Hr. Hassing Jørgensen Forslag om, at der foruden Styrmandseksamen skulde indføres en Skibsførereksamen, der krævede, saa vidt jeg husker, mere end den dobbelte Tid af, hvad Styrmandseksamen krævede, og dertil endda nogen særlig praktisk Uddannelse. Den daværende Handelsminister hævdede det Princip, at den vordende Skibsfører skulde tvinges til at tage den udvidede Eksamen, og at man derfor skulde give de Mennesker, der kun havde den nu eksisterende Styrmandseksamen, overmaade faa Rettigheder. Han gik saa vidt, at han indskrænkede de Forhold, om hvilke jeg talte for et Øjeblik siden, saaledes, at de, der kun havde Styrmandseksamen — og jeg maa maaske indskyde, at den nye Styrmandseksamen næsten nøjagtigt svarede til den gamle Styrmandseksamen —, kun maatte føre Sejlskibe op til 200 Tons i Nord- og Østersøen. Endnu værre blev det, naar Talen var om Dampskibe og Motorfartøjer, idet Manden med Styrmandseksamen kun